

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

Nona causa. Solvere non vetat alienos, atque ligare. Tres quæstiones
nonæ causæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

pontificem cum aliis accusatum priusquam sub luce obiecta confiteantur, exigit non relinquuntur.

I. Canonum. Si clementiam est ex vetustis codicibus, Emones i. p. & Iomne, cuius præius legitimus Decreti. Citare autem Enduitis volunt canonis qui aut Symmachum de hac re editi erant. Quod vero in gloria existimat, fuit ex propria Pontificis Symmacho p[re]fervimus. In Carthaginensi quidem concilio inferno in ecclesiis campanis est undecim annos canon, qui citatus infra, n. 9.3. c. si quod Presbiter & diaconi remaneant canon, qui citatus infra, n. 9.3. c. quod quippe Episcoporum & viginti annos remaneant canon, qui citatus ibidem, c. placuerit, ad quos & precipue ad primum videretur spectasse Emones.

Quæstio V.

In litteris Apostolicis a Episcopis accusatis, & a sancta fide vocatis, ad suam non reveratur eccl[esi]am.

C. L. q[uod] fidei Apollonica vocatus Episcopus ad dominum non reveratur, nisi purgatus, & a poena litteris infirmatus.

Unde Sextus Papa, ait ep[ist]ol. 2. c. 3.

Viliter h[ab]it statum pulsatus, atque ab hac sancta fide vocatus, cum ne nobis reprætentaverit, ad eccl[esi]am tam non reveratur, quam litteris Apostolicis, vel formatis plenier insit u[er]bus, atque purgatus sit, fuerit unde: ut poenitentiam domum reveritus fuerit, cognoscant vicini, qualiter sicut aliorumque causam hic finierit: quatenus est ab eis ambiguitas ullam nuntiare, & predicare omnibus possit. Ab haec enim sancta fide & sanctis Apostolis tueri, defendi, & liberari Episcopi iusti sunt: ut hec coram dispositione, ordinante Domino, primaria fane confitatur, ita hujus sancte fedia (cum dispositioni eorum causa, & iudicia servaverit) protectione, fuitur temporibus sint ab omnibus perveritatis semper liberi. Unde culpantur hi, qui aliter circa fratres egrent, quam hujus sedis rectoribus platerentur.

Causa IX.

S. Entia excommunicationis notatus quedam Arch[ie]piscopos, aliquos clericos alterius metropolitani ordinavit: quedam capitanum sui suffraganeos; illi inconsolabili depositione, atque alium in loco ejus ordinavit.

Hie primus quatinus: an ordinatio, que ab excommunicatis facta est, aliquo modo possit rata haberi.

Secundo: an litteris Episcopis, Archiepiscopis, Primiatis, vel Patriarchis clericos alterius sine proprio litteris ordinare.

Tertio: an Archiepiscopos clericos suffraganeos suis illi inconsolabili depositione, vel damnatos absolvire.

Quæstio I.

Q. Ved ordinatione, que ab excommunicatis celebratur, nullus communio uocatur, nec etiam conformatio applicanda, si teftator Gregorius lib. 2. ep[ist]ol. dicens.

C. L. q[uod] non potest appellari conformatio, que sit ab excommunicatis.

Non est conformatio dicere nullo modo possibilis, que ab excommunicatis hominibus est celebrata.

C. IL FALAE.

Excommunicati illicite manus imponunt: quia potest ordinandi non habent. Vbi autem illicita est manus imponit, nullus infligitur. Unde reiterari necesse est, quod minime probatur esse collatum.

q[uod] H[ab]et & sequens Pales alius à plurimis veteri exemplis.

ribus: habent tamen in uno scilicet emendato, in quo pauca habent solent. Prior autem hoc videatur esse summa quadam sequentia.

C. III. FALAE.

Per a illicitem manus impositionem vulneratum, caput illi, qui videbantur aliquid accepisse, habebant: & ubi vulnus infixum est, necesse est medicinam adhibere, quod infixa sanetur macula, id est, reiterari necesse est, quod legitimè datum, aut collatum minime probatur, si perfectum esse debet. Nam quomodo honore dat posse retinere, qui ab illo accepit, qui potestatem dat legitimè non habuit, invente non possum.

Sed excommunicati b[ea]t[er] intelligendi sunt, qui in ipsa sua ordinatione panem excommunicationis contraxerint, qui minusquam in numero catholicon fuerint. Ceteri, qui inter catholicos prius depositi sunt, si potest excommunicationis sententia rotata fuerint, ordinationes tamen eorum ab eccl[esi]a misericorditer tolerantur.

C. IV. q[uod] Ordinationes ab excommunicatis, non simoniæ facte, ex misericordia tolerantur.

Unde Urbanus Papa[er] secundus scribit, dicens.

A B excommunicatis, quondam tamen Cartholicis Episcopis ordinatis, si quidem non simoniæ ordines ipsos accepissent, & si ipsos Episcopos simoniacos non fuissent constituti, ad hanc, si eorum religio vita, & doctrina prærogativa vita fuerit promerenti, penitentia induita, quae congruum duxerit, in ipsis, quos accepissent, ordinibus permanente permittas. Ad superiores autem confondere non concedimus, nisi necessitas, vel utilitas maxima flagitaverit, & ipsorum sancta conversione promoveretur.

Sed illud Gregorii de nominatim excommunicati intelligitur: quoniam ordinationes sunt irrite, si eorum damnatio non era: ordinanda incognita.

C. V. q[uod] Qui nominatim excommunicati sunt: q[uod] qui aliorum fidem invadunt, alios ordinare non possunt.

Unde idem Urbanus ait in libro Placentina, cap. 3. & sequentia.

Ordinationes: e, que ab hæreticis nominatim excommunicatis facta sunt, & ab eis, qui catholicon adhuc viventium Episcoporum sedes invaserunt, irritas esse judicamus; nisi probare valuerint, se cum ordinantur, eos ne scilicet damnatos. ¶ Qui f[ac]t[er] vero ab Episcopis quondam catholice ordinatis, sed in schismate a Romana eccl[esi]a separatis, confessari sunt, eos minimorum, cum ad eccl[esi]e unitatem redirent, ferari possunt ordinibus, misericorditer suffici jubemus: ita tamen vita, & scientia eos commendat. ¶ Amodius vero, quicunque a prædictis schismatis, siveque Romanæ eccl[esi]e adversariis se ordinari permiserit, nullatenus haec dignus habeatur. ¶ Quamvis h[ab]etur in tempore misericordie intuita, magna que necessitate cogente, hanc in sacris ordinibus dispensationem constituerimus; nullum tamen prejudicium facies canonibus fieri volumus: sed obtineant proprium robur, & cessante necessitate, illud quoque cesseret, quod pro necessitate factum est. Vbi enim multorum strages jaceret, ibi substrahendum est aliquid severitatis; ut i addatur amplius charitatis.

¶ Ve addatur, &c.] H[ab]et sunt addita ex concilio ip[s]i. Ele[ctio] quoq[ue], nisi a catholico facta fuerit, irrata esse probatur.

a. Sup. 1. q. 7. per illuciam. b. sup. cad. ms. conformatio[n]em. c. Anf. L. 2. c. 74. Ioo p. 6. c. 206. d. sup. cad. ms. conformatio[n]em. e. P[ro]p. L. 7. tit. 16. & lib. 3. tit. 32. c. 9. & 10. f. C. U. g. C. L. h. C. 15.

C. X. q. Clericab Episcopo alterius parvulus ordinatus, a proprio & suo ordinatus recipiuntur.

De his ita scribit Urbanus Papa Lugdunensis Archipiscopus.

Vgdunderis a parochia b clericos, quos contra statuta canonum ab alterius parochia Episcopis ordinatos literarum ruarum significacione monitata, cum graduu suorum honore recipere religionis sue prudentia poterit, si eos alias canonice, & sine pravitate aliqua ordinatos confiterit: si tamen eorum probabilitatem id indulgentia perficeret promereri. Legimus e quippe sanctum Epiphanius Episcopum ex diocesi sancti Iohannis Chrysolomi quosdam clericos ordinasse: quod sanctus vir omnino non fecisset, si ei de detrimentis fore perpendret. Quos igitur recipientes moderatione tua arbitriata fuerit, injuncta, satisfactio nis gratia, propter ecclesiam, quam offendenter, congrua penitentia, miserationis intuitu in suo quemque honore recipies, salva in omnibus sanctorum canonum disciplina.

1. q. Ad aliquid i. Intra etiam canone Dionysii versus posse
hunc autem habet, super ordinatione cuiusquam, quod grace est, ut ipso portio nostra sit, ut quemquam ordinet.

2. q. Ad alios Episcopos] Edem ferme Dionysius. Grace legimus, ut nos et ipsi emonstramus utrumque possit. id est, in legione alteri Episcopi subiecti.

3. q. Et testimonio I. Grac. tunc est, q. propositus, quod

Dionysius verit, cum consilio & voluntate.

4. q. Et quia male] Sic est emendatio ex vetusti exemplari, & ex cetero editissimo concordior, prout hanc pofseremus. Dionysius habet, & ipse coheret a synodo, quod Grace est, & quod sacerdos, id est, in

zum, id est, & ipse puniat a synodo.

5. q. Nam p. i. Tota haec clausula in Graco canone, cuius tria exemplaria manuscripta collata sunt, minime habetur: sed & ipsa verba & Dionysius habent. Simili sententia legitur super minus prima.

C. VIII. q. Non accedant Episcopi ad ecclesias,

qui sunt extra eorum diocesem.

Item ex synodo Constantinopolitana prima, e. 4.

Epicopi, qui extra diocesum sunt, ad ecclesias, que extra terminos eorum sunt, non accedant, neque confundant, & pertineant ecclesias. Secundum r. regulas statutas, Alexandria quidem Episcopi ea, quae sunt in Egypto, tantummodo gubernent. Orientales autem Episcopi solius Orientis curam gerant, servatis tamen honoribus Primatus ecclesie Antiocheni, qui in regulis Nicenianis synodi continentur. Sed & Aiana diocesis Epicopos, quae sunt in Asia, & quae ad Asiam tantummodo diocesum pertinet, gubernent. Ponti autem Epicopon pontice tantum dioceses habeant curam. Thracie vero ipsius tantummodo Thracie.

1. q. Secundum j. Nasuta est interposito, ut magis refpon datur Graco canone, id est, q. res reges, tunc pop. Alex. &c. quod Dionysius verit, sed iuxta canones, Alexandrinus Antioch. &c. In editione acutum conciliorum in tritio to munus docent haec verba, ea quae sunt in Egypto tantummodo gubernent. Orientales autem Epicopi.

C. IX. q. De eodem.

Item ex eodem, e. 4.

NON inviari Episcopi ultra diocesum accedere, non debent sive ordinantis aliquibus, vel quibuscumque suis, &c. quod Dionysius verit, sed iuxta canones, Alexandria &c. quod est de unquamq; diocesi. Manifestum namq; est, quod per singulas quaq; provincias provincialis y nodus administrare & gubernare omnia debet, secundum ea, quae sunt in Nicaea definita.

2. q. Servata regula] Ita in omnibus editissimis hujus prae quisitione: sed in Graco canone hic est notissima pendit, & quae fo gnum ex ipso pendit, quemadmodum Dionysius verit, servata regula que scripta est de gubernacionibus & regulam mandat, quod illa, quae sunt per unquamq; provinciam, ipsius provincie synodus difperget, &c.

2 pars. Huius auctoritatem probantur quibus Episcopos clericos alterius ordinare. Sed quiesce, si coninger eas aliquatas sa ccessores diffidere, ab ordinis ab Episcopo suo in propria ordi

natibus recipi possint.

3. q. Sup. nullus primus, b. tunc non sacerdotem.

QUESTIO III.

Q. Vnde autem Archipiscopi p. clericis suis suffraganeis, illo in consilio damnum valent, vel absolvunt, sic videtur posse probari. Secundum totius Episcopatus ecclesia in posse fuisse suffraganei, sic & ecclesia potius Archipiscopatus ad diocesum pertinet Archipiscopum. Vocant enim Episcopum a metropolitano in partem suffraganum, non in plenarium posse fuisse. Si quippe ones es impetrare, ut preficiatur sicut sibi admittat. Unde & sine eis consilio nihil ei ageret, scilicet in concilio Martini Papæ e legitur, v. 4.

C. L. q. Nec Episcopi sine metropolitani consensu, nec ille sine eorum consensu aliquid agere debet.

I. P. Er singulis provinciis oportet Episcopos cognoscere metropolitani filium, & ipsum Primatum curarum sufficiere: nihil autem agere reliquos Episcopos propter eum, secundum quod antiquitus a patribus nostris constitutum continetur in canone g. Proprie quod metropolitani Episcopos nihil presumptivè afflantur ab eo: consilio ceterorum.

C. II. q. Sine metropolitani consensu extra suam diocesim nihil agere Episcopum.

Item ex concilio Antiocheno, e. 9.

II. P. Er singulis provinciis Episcopos singulos scire oportet, Episcopum metropolitani, qui praestat, curam & sollicitudinem totius provinciae sufficiere. Propter quod ad metropolitanae civitatem ab his, qui causas habent, concurratur. Quapropter placuit eum, & honore præcelere, & nihil ultra sine ipso reliquos Episcopos agere, secundum antiquum patrum nostros canonem, nisi hoc tantum, quod unicuique ecclesiæ per suam diocesem competit. Vnumquemque enim Episcopum oportet habere sui diocesis potestarem, ut regat & gubernet secundum competentem singularis reverentiam, & providentiam gerat omnis ragionis, que sub ipius eti civitate: ita ut etiam ordinare eti Presbyteros & Diaconos probabili iudicio licet, & de singulis ipsius regionis causis cum moderatione & ponderi discrepare. Ultra autem nihil agere permisum est circa Metropolitani Episcopi conscienciam: nec metropolitani sine ceterorum malitia gerat consilium facendum.

a. Ion. p. 6. c. 42. b. al. ecclesia. c. Socrates l. 6. Histor. c. 72. & 12. Triper. l. m. c. 11. Nicæ. l. 3. c. 13. d. d. m. e. lo. capitulu. Martin. Bracarense, c. 4. f. al. primatum metropolitani Episcopi. g. Apol. can. 34. h. al. fibi assumat. i. Apol. can. 34.

inconfito, quasi jure Patriarchatus cui disponas: cum hoc ne antiquis (cui Patres sanxerunt reverentiam) habeat, & auditoris facrorum canonum penitus interdictat: nisi forte pro causa, quæ apud te terminare non possum, ad te quæ ad Patriarcham suum provocaverint, vel si Episcopos suis decelerent, res ecclesiæ fuzi judicio tuo dispensare voluerint. Primates enim, vel Patriarchas nihil habent privilegii habere praे ceteris Episcopis, nisi quantum faci canones concedant, & præfica confundendo illis antiquis contulit, definimus: ita secundum Nicenes regulas sua privilegia servantur ecclesiæ: praterquam si Apostolica fides aliquam ecclæsiam, vel ipsius rectorem, quæstus que fuisse pronuntiatio, &c.

C. IX. ¶ De eodem.

Item Beda super Apocalypsim [et Angelo ecclæsiæ Episcopi foris.]

Episcopo scribit, de cuius manu peccata fuditiorum, requit, ne sine eis concensu subditos judicare debet.

In glossa ordinaria sic legitur, & angelus, id est, Episcopo

Escript: de manu cuius peccata fuditiorum requirit, & si cujus conuenientibus judicare non præstatum spicemus.

Sed enim Romana ecclesia, sua auctoritate valet judicare o-

mnibus: de ea vero nulli judicare permittitur.

C. X. ¶ Apostolica fides iudicium à nemine est

retractandum.

Unde Nicolaus Papa ad Michaelensem Imperato-

rem in epistola, cuius intitulus

[Proprietary.]

Pater: & profecto feda Apolitice (cujus auctorita-

te major non est) iudicium à nemine fore retractan-

dum: neque cuquam de ejus licere judicare iudicio: ju-

xia quod i Innocentius Papa Ruffo, & ceteris Episcopis

per Thessalam confutans, scribens, ait. [Nemo unquam

Apolitico calumni] (de cuius iudicio non licet retractare)

manus obvasa sudet, inutilis, nemio in horis rebellis ex-

stet, nisi qui de eis iudicari:] & beatus Papa Gela-

fius c. [Nec de ejus iudicio (id est, Romana ecclesie)]

canones unquam præcepserunt, judicari, sententiamque

illius confiruerunt non oportere dissolvi, cuius potius le-

quenda decreta mandaverunt.]

Cupit hoc apud ceteros etiam collectores, malis verbis omisisti in

summam quidam redditum est.

¶ Innocentius] In epistola Nicolai, & apud reliquos col-

letores est, Romafacit. Verum neq; in Bonifacii, nq; in Inno-

centii epistolis iudicatum est quod hoc efforatur. Insa vero epistola

Nicolaus refert etiam alia quedam ex epistola Bonifacii ad Episco-

pos per Thessalam.

C. XI. ¶ Ab aliis clamatur, vel excommunicatis

Apolliticis sicut in anterioris.

Item Athanasius Patriarcha Papa Felix

secundo d.

Fuit & semper verba sanctæ Apolitice sedi licentia

injuste clamatoris, vel excommunicatis potestatibus

sua auctoritate restituere, & sua eisomnia redire, & il-

los, qui eos condemnaverunt, aut excommunicaverunt,

Apollitico puniri privilegio: sicut etiam nostis, & an-

terioribus cognovimus adhuc temporibus.

C. XII. ¶ De eodem.

Item ibidem paulo inferior.

A Ni quis f regulis sancium g est, ut quidquid

quamvis in remors, aut in longinquu positis pro-

agetur, non prius tractandum, vel accipendum esset,

scilicet.

quam ad notitiam aliam sedis vestre sufficit deductum, ut hujus auctoritate, iuxta quod sufficit faciendum, pronuntiatio infirmaretur, aut firmaretur.

¶ Iuxta quod] Ios legisl. iuxta quod sufficit pronun-

tatio, infirmaretur, aut firmaretur. In corpore conciliorum,

justa que sufficit pronuntiatio, &c.

C. XIII. ¶ Prima fides nullus iudicio

subiacet.

Item Innocentius Papa. a

Nemo iudicabit primam fidem, iustitiam a tempera-

re defiderantem. Neque enim ab Augusto, neque

ab omnino clericis, neque à regibus, neque à populo iudex ju-

dicabatur.

In omnius vestitu Gratianæ exemplaribus citatur ex Inno-

centio. Sed ferre eadem habentur in encyclo Romano, sub Syllo-

gio, & ex ipsi citant indicatis collectores.

¶ Iustitia tempore defiderantem] Sic etiam in

Pamormis ex Syloffo. Sed in vulgaris concilii editione dicitur,

quoniam omnes fides à prima sede iustitiam defiderant

temporari.

C. XIV. ¶ De eodem.

Item Symmachus Papa.

A Liorum b hominum causa Deus voluit homines

terminare, sed sedis istius præfus suo, sine quæstio-

ne, reservavit arbitrio. Volut beati Petri Apostoli sue

cessores celo tantum debere innocentiam, & subtilissimi

discursus indagini inviolata exhibere conscientiam.

Nolite affinare eas animas inquisitionis c non habere

formidinem, quæ Deus præ ceteris suo reservavit exami-

nini. Non haberap illum reus de allegationis nitor,

subfidibus, quando iporum factorum uitio eo teste, quo

judice. Dicas fortissim, omnium animarum talis erit in

illa disceptatione conditio: replicabo, uni dictum a. [Tu

Petrus & super hanc petram adificabo ecclæsam me-

am: & quæcumque solvens super terram, erum soluta &

in celis.] Et rufus sancctorum voce patet, Pontificum,

dignitatem fedis ejus, factam totu orbe venerabilem:

dum illi, quicquid fidelium est ubique, submittitur: dum

totius corporis caput esse designatur. De hac mihi vide-

tur dictum per Propharam. e Si haec humiliatur: ad cu-

jis confugient auxilium: & ubi relinquens gloriam ve-

stram?

C. XV. ¶ De eodem.

Item Anterus Papa Episcopus provinciarum Batizi-

ca & Tarentina.

FActa f subditorum iudicantur à nobis: nostra vero

judicat Deus, & infra. ¶ Deteriores g sunt qui vi-

tam, moresque bonorum corrumpti, his qui substantias

aliorum, prædilecta diripiunt.

C. XVI. ¶ De eodem.

Item Gelasius Papa ad Faustum legatum.

Psi h sunt canones, qui appellationes tonis ecclesiæ

ad hujus fides examen voluntè deferri. Ab ipsa vero

neque proflus appellari debere sanxerunt: ac per hoc

illam de rotæ ecclesiæ iudicare, ipsam ad nullius comme-

re iudicium: nec de ejus unquam præcepere, iudicio

judicari, sententiamque illius constituerunt non oportet

re dissolvi, cuius potius decretus sequenda mandarunt.

C. XVII. ¶ De eodem.

Item omnibus Episcopi i.

Cuncta k per mundum novit ecclesia, quod sacro-

a Sylvester in concil. Romano, c. 20. Poly. l. t. i. 6. Deinde d. p. 3.

An. l. t. i. 19. & l. 4. 33. Pann. l. 4. c. 5. b. In lib. Emondi. Poly.

ibid. An. l. t. i. 24. Ivo p. 5. c. 20. Pann. l. 4. c. 8. c. ad. de aquitatio-

nibus. d. Matth. 16. e. Efa. 10. f. Poly. ibid. An. l. t.

c. 53. g. Supra. 6. q. i. c. 10. ax. merito. 3. cum seq. Nicol. ad Michael-

em epist. 7. Anselm. l. 2. 16. Ivo p. 5. c. 9. h. Supra. pater. in fin.

i. In epist. ad Episcopos per Dardanum constitutus. k. Poly.

l. t. i. 18. An. l. t. i. 25. & l. 5. c. 16. & 2. p. 2. Pann. l. 4. c. 7.

ancta Romana Ecclesia fas de omnibus habeat judicandi: neque cuiquam de ejus licet judicare iudicio. Si quidem ad illam de qualibet mundi parte appellandum est, ab illa autem nemo est appellare permisus. ¶ Sed nec illa praeferimus, quod Apolonica fides sine illa fidei precedente, & solvendi, quos synodus inquit diminaverat, & damnavi, nulla existente synodo, quos oportuit, habuit facultatem : hoc nimis pro suo principatu, quem beatus Petrus Apostolus Domini voco & temui semper, & tenebit.

¶ Omnia, quia in hoc capite leguntur, habentur in epistola Generali ad Episcopos per Dardaniam : sed non eodem ordine composta. Caput autem sequens, in quo multa huius ipsius capituli continetur, in eadem epistola eadem propositum modo habentur. Itaq. fieri potest, ut ex alia epistola caput huc sumptum sit, quod non extitit in Gratianus, has duo tanquam diversa capitula referatur, quod antiquiores sicut collectores distincta reperiuntur. In epistola eiusam Novitiae ad Episcopos Gallicos, que nuper est impresa in apendice bibliothecae, hoc creatur ex Celsio.

C. XVIII. ¶ De eodem.

Item, Episcopi per Dardaniam confituntur.

C. XIX. ¶ De eodem.

Cum laeta novitate ecclesia, quoniam quilibet sententia ligata pontificum, fides beati Petri apostoli jus habeat solvendi, upore, quia de omni ecclesia fas habeat iudicandi, &c.

C. XX. ¶ De eodem.

Item Sextus Papa secundus Hispanorum Episcoporum, p. 2. c. 4.

Fratres, quos timore terreno injusitate damnavisti, scitote a nobis iuste esse refutatos: quibus ex sancti Petri & Apolonica autoritate omnia, quia eis ablata sunt, integramente reddi praecepimus, si non vulnis & vos, & principes vestri a collegio nostro, & membris ecclesie separari.

C. XXI. ¶ De eodem.

Item Stephanus Episcopus Guibertus Patriarcha.

Nunc & verò iterato tibi scribimus, nolentes aliquis ius ecclesie privilegiorum infringere, licet Apolonica praeceptorum possimus de qualibet ecclesia clericum ordinare: define jam cuiuslibet zelo Cumensis i ecclesia antifitem protelare: quia si protelaveris, & cum consecrare jam toties monitus non maturaveris, proculdubio ad nos veniens, consecratus abit.

I. ¶ Cumensis.] Sic etiam Angelus, sed apud Iovem plenum. Define iam cuiuslibet zelo ejecutum a clero, & expeditum à populo Linuardum Cumensis ecclesia antifitem protelare.

C. XXII. ¶ De eodem.

Item Nicolaus Papa Michaelis Imperator in epistola eiusdem motu, Propositum.

P. Et c. principalem beatorum Apofolorum Petri & Pauli, de qua supra parium exposuimus, postularemus, non solum monachos, verum etiam quoslibet clericos de quaquecumque diocesi, cum necesse fuerit, ad nos convocare, arque ecclasiasticis exigentibus opportunitatis invitare.

Sed aliud est, quod ex temeritate affirmatio praesumptionis: alind quod ex necessitate geritur charitatis. Cum suffraganei Archiepiscoporum, subditus suis ad malum facere coepint, atq. circa eorum correctionem, negligentes extiterint, tunc fies metropolitanus propter illorum voluntatem, & ligandas dampnare, & reconciliandas absolvere. Cum vero Episcopi zelo divine charitatis accensi, bono verbo & exemplo edificanti, & malorum viae aspera incepione redargenti, alioq. talium confusio non sit.

a. Anf. l. 2. c. 25. Poly. l. 2. c. 25. Burch. l. 1. c. 392. Ivo par. 3. c. 247.
b. Anf. l. 6. c. 31. Ivo p. 3. c. 31. c. sup. 1. quatuor. Anf. lib. 1. c. 82. C. l. 6. c. 14.

cet metropolitani in eorum parochia aliquid agere, vel aliud unde in fine capituli Martini Papae non simpliciter dicitur [nihil ager] sed cum determinatione [nil proficer] & [nihil ager], eorum confito] ut virtus presumptione vel improbatum, non officium charitatis. Sit & Apolonia ratione videt negligenter circa correditum frumentum, sed istum dannavit. Iosephus vero, quia Episcopus ipsius videt patavum ad corruganda viae subdolam, finitornate. Illos corrigit notata: sed istum tamquam ratione admovit.

CAVSA X.

Videtur laicus beneficium à se statim à legge segregare quarti: Episcopus ecclesiam unum date sua ad haec diffinitionem pertinet: tandem enim Episcopus, & per partem communis erit in eis, ut de quibusdam tamen quoniam sibi debita, aseparare contentur.

1. Mad primum quatuor, an beneficia cum omni doni jure Ropordinationem pertinet;
2. Idem, an res ecclesiastica Episcopi usurpare licet;
3. Tertio, quid nomine cathedralis à sua sacrae ecclesie lege stat.

QVASTIO I.

D. DE prima questione se definire in concilio densi, cap. 3.

C. I. ¶ Baflicia, quia conservatur, à diuina legione segregatur.

Si ex latere quispiam à te factam beneficium

desiderat, nequam eam sub monasterio

congregatio non colligetur, i. à diocesana legione segregare.

i. ¶ Colligitur.] In concilio imperio, ac manus-

tur, vel regula ab Episcopo non constitutur.

C. II. ¶ Ecclesia cetero donibus suis in Episcopi patetate.

Item ex concilio Toletano 3. c. 4. n.

Si quidam contra omnem auctoritatem

quas edificaverint, postulant consecratio, ut si

quoniam eidem ecclesie conseruerint, clementia alii

ordinationem non pertinet. Quod factum in

præterito corrigitur, ut & in futuro, ne fiat, prout

sed omnia secundum confutacionem antiquorum

scopi ordinacionis & prefatam pertinet.

i. ¶ Taliter.] Sic etiam antiquaribus editissimum

Vaticani concordum codicibus: sed in Calixtino 1.

rum editione, & in codice Lucensis Regio, & in concilio

& Magno, & in Panormia hoc modo, quod factum

displicit, & in futuro prohibetur.

C. III. ¶ Ecclesia, & omnia iura terrarum ad su-

nationem Episcopi pertinet.

Item ex concilio secundo Cabilenio.

D. Cretum. e. est, ut omnes ecclesias cum e-

sibz suis, & decimis, & omnibus suis i. in Episcopi

testate consistant, atque ad ordinacionem suis

pertincent.

i. ¶ Suis.] In vulgaritate sequentur, iuribus, que ut

omnibus collati manuscriti. Apud Iovem & luc-

e. est, omnibus suis rebus.

C. IV. ¶ Unaquaque parochia Episcopi pre-

ne regatur.

a. super ead. per singulas. i. sup. eam fini. k. probat.

pro. Episcopo, c. Evin Vornacensis cap. 6. & 10. a. 10.

sub Arnolpho, cap. 4. d. a. campan. h. Test. a. 10.

l. 3. c. 20. Ivo p. 3. cap. 13. P. 2. 1. 1. c. Burch. 1.

l. 2. p. 3. c. 21.